

Kreditforeningerne tage jo, som bekendt, ikke mere end $\frac{1}{8}$, idet de øvrige $\frac{7}{8}$ gaar til Amortifikation. Dernæst troer jeg, at det er en farlig Sag af Hensyn til den almindelige Kredit, naar vi, som her staae i Begreb med at kalde en ny Institution tilve, ville gaar hen og forhøje Rentefoden for Udlaan i faste Eiendomme, især paa en Tid, da der er en stærk Tendents dertil, og da der kun er faa Instituter tilbage, hvorfra man kan faa Penge til 4 Procent, selv imod et godt Pant og imod første Prioritet i sin Landeiendom. Det er jo ganske vist, at disse Forhold medføre, at Mange maae være glade ved at faa gode Penge i deres Eiendomme til $4\frac{1}{4}$ Procent; men jeg troer ikke, at vi skulle tage denne Omstændighed i Betragtning, eller at det vilde være rigtigt af os at raisonnere saaledes, at, fordi Pengene ere knappe, og fordi Mange ere glade ved at kunne faa Penge tillaans til $4\frac{1}{4}$ Procent, skulle vi ikke tage i Betænkning at forhøje Rentefoden. En Forhøjelse af Rentefoden i dette Tilfælde kan let bevirke, at der, selv om andre Instituter ikke ville ligefrem føle sig moralsk forpligtede til ogsaa at forhøje Renten af deres Udlaan, dog vilde være skabt et farligt Præcedens. Hvor nær ligger det ikke for Kjøbenhavns Overformynderi, der, som bekendt, hvad der vistnok fortjener al Paastjømmelse, ikke tager mere end 4 Procent af sine Laan, nu, naar det seer, at nye Overformyndrier tage $4\frac{1}{4}$ pCt., da ogsaa at gjøre det? Det troer jeg under enhver Betingelse bør søges undgaaet, og jeg troer navnlig, at vi ikke skulle tage nogen Bestemmelse i denne Retning, idet vi kunne være overbeviste om, at vi ved at bidrage Bort til at holde Renten af Udlaan i faste Eiendomme nede til 4 pCt. i høi Grad gavne Landeiendommens og derved ogsaa hele Landet. Det er ogsaa min Overbeviisning, at vi ikke behøve at gjøre dette Paalæg. Jeg skal i saa Henseende henvise til den Besparelse, der vil indvindes derved, at man faaer kun to Overformyndrier istedetfor, som i Loven foreslaaet, fem, og selv om man vil indvende, at denne Besparelse dog langtfra er tilstrækkelig, er der andre Maader, hvorved man kan bøde derpaa. Saaledes blev der før hentydet til, og det blev ogsaa, troer jeg, foreslaaet i

Landstthinget, at der ved Laanenes Modtagelse kunde fordres erlagt $\frac{1}{2}$ Procent af selve Laanene og desuden $\frac{1}{2}$ Mars Rente forud. Selv om det endnu ikke vil give tilfulde den Sum, som der sees af Motiverne at være beregnet til Bestridelsen af Udgifterne, hvad det ikke vil, saa er det jo heller ikke, forekommer det mig, nødvendigt, at Reserverfonden faaer en saadan Størrvelse, som foreslaaet. Men jeg troer, at naar man først er enig med mig i den Anskuelse, at Renten ikke bør forhøies udover 4 pCt., vil man altid finde Midler, uden at tilfidesætte de Goder, som Loven i Øvrigt medfører, til at holde Renten nede til 4 pCt. — Unden jeg slutter disse Bemærkninger, er der et andet Punkt i Loven, som jeg heller ikke kan unblade at omtale. Det er nemlig Bestemmelsen i § 9 om Afslæggelsen af Regnskabet. Det er deri bestemt, at den hidtil stedfundne Afslæggelse af aarlige Overformyndrerregnskaber og den paafølgende Revision skal bortfalde. Det er jo vistnok fuldkommen rigtigt. Det tidligere Regnskab var meget kompliceret og afgav langtfra nogen fuldstændig Sikkerhed. Derimod stiller det sig ikke ganske klart for mig, hvorvidt den Revision, der efter Lovudkastet skal finde Sted, vil være tilstrækkelig. Det hedder nemlig herom, at den skal foretages paa selve Stedet, saa ofte det gjøres fornødent, og i al Fald een Gang om Aaret. Jeg kan i dette Øieblik ikke skjønne, om dette vil være fuldkommen tilstrækkelig; jeg antager, at Andre ville nærmere udtale sig derom. Jeg mener, at det vil være nødvendigt for at have fuldkommen Betryggelse i saa Henseende, at der for uden denne Revision paa selve Stedet ogsaa maatte finde en samtidig løbende Revision Sted. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Jessen: Det nærværende Øieblik er vistnok ikke meget heldigt til at foretage andre Reformen unbtagen saadanne, som de nuværende Krigsforhold gjøre nødvendige; thi enhver anden Reform vil savne den Deeltagelse baade fra Befolkningens og Repræsentationens Side, som dog er nødvendig, for at Arbeidet ret kan lykkes. Men ved Siden heraf skal jeg erkjende, at der er Trang til Forandring i Overfor-